

גיליון מס'
14

פרשת "משפטים"

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

הדרך להגיע למדרגת צדיק.

הגמרא במסכת מכות מביאה, שחבקוק הנביא סיכם את כל מצוות התורה בפסוק אחד "נִצְדִּיק בְּאֲמוֹנָתוֹ יִהְיֶה" (חבקוק ב, ד) פרוש, שמצוות האמונה בבורא יתברך, מסכמת את כל התורה כולה, כלומר שאם רק אדע בידיעה ברורה שיש בורא לעולם, אזי אוכל לקיים את כל התורה, ולא עוד, אלא שאפשר על ידה להגיע למדרגה של צדיק. והרמ"א כתב (שו"ע אור"ח סימן א) "שיויתי השם לנגדי תמיד זה כלל גדול בתורה ובמעלת הצדיקים" ומוסיף הגאון מוילנא: "זהו כל מעלת הצדיקים", דהיינו, כל שצריך כדי להגיע למעלת הצדיקים זו האמונה.

פתרון מנצח לכל הבעיות

במשך השנים נשאלתי שאלות רבות ומגוונות בנושא החיים, בקשיים שיהודים עוברים בנושאים שונים כגון חולי קשה, דיכאון, חוסר בפרנסה, מציאת זיווג, פרייה, ועוד. בתחילה עמדתי משתומם, מה אני יכול לענות לאישה שעברה את גיל החמישים והרופאים אומרים לה שהיא כבר לא תלד וכדאי לה לאמץ ילד, היא עומדת מולי ובוכה ואומרת אני רוצה ילד שלי. איך אני יכול לעזור לה, ואז בשלב מסוים הבנתי שיש תשובה אחת לכל קושי ושאלה בעולם, והיא: "יש בורא לעולם!" דהיינו, בזמן שאנחנו נבין שיש בורא לעולם הנפלא שלנו, והוא המנהיג הבלעדי, ובידו לפתור את כל הבעיות שבעולם, בעצם אז התחלנו בפתרון של הבעיה, כי אם נצליח לשכנע אותו לפתור את הבעיה, היא ממילא תעלה מיד.

כך השבתי לאותה אישה בוכייה, תדעי לך שאפילו אם כל הרופאים שבעולם יעמדו מולי ויגידו שאת לא יכולה להיפקד, אפתח להם את החומש ואראה להם את הפסוק "והשם פקד את שרה", תדעי לך שיש בורא לעולם, והוא יכול הכל, וגם אוהב אותך מאוד, תפני אליו, בידו בלבד לעזור לך.

אינתיפאדת הדקירות

בזמן כתיבת שורות אלו עם ישראל נמצא בצרה. כשהישמעאלים דוקרים יהודים ברחובות העיר בכל מקום, עד שברחובות הארץ יהודים הולכים מפוחדים, וכל צעקה או רעש גורם לפחד גדול בציבור. עד שנשים ממש לא מתפקדות מרוב לחץ ודאגה, ופונות אליי בשאלה מה עושים? וגם כאן תשובתי אליהם "יש בורא לעולם" אין מחבלים, אין סכנים, אין משטרה, ואין טילים, יש רק אחד ויחיד, והוא הבורא הכל יכול, הוא זה שנותן למחבלים כוח ומחשבה לפגוע בנו. אם נפנה אליו ונשען רק עליו אף אחד בעולם לא יוכל לפגוע בנו. בכל שאלה וקושי בחיים שלנו ישנה תשובה אחת ויחידה "יש בורא לעולם" ואביא דוגמאות לדבר.

מקור היאוש

כאשר יהודי נופלת נפשו לעצבות עד שמרגיש שאין לו טעם בחיים, ממש ריקנות, אינו שמח במצוות, לא מתרגש ממשפחתו, כועס על כולם, ומעדיף להמשיך לישון כל היום, בצר לו פנה לפסיכיאטר שינסה למצוא תרופה למכאובו. פעמים אומר לו הרופא, אתה חולה במחלת הדיכאון וזה כנראה

תורשתי מההורים, קח לך כדור מסוים שאולי יקל מעליך את הסבל. באותו רגע מרגיש היהודי שחרב עליו עולמו, כנראה שלא אצא מזה לעולם, הרי הרופא אמר שזה בגנים שלי. התשובה לאותו יהודי היא "יש בורא לעולם" מה לך לדאוג הרי בידו הכול, ברצונו ישנה לך את הגנים מאדם עצוב לאדם שמח ברגע אחד, אל תתייחס כי הייאוש הוא שלא מדעת, כלומר שכשניכנס לאדם ייאוש בליבו הרי זה נובע מחוסר הדעת, דהיינו, חוסר ידיעת הבורא יתברך, אל תאבד תקווה כי התקווה שבליבו של יהודי זה הכוח החזק ביותר, ובזמן שאדם ידע בוודאות שבכל עת וזמן הבורא יכול לשנות את מצבו לטובה, הרי הוא מרגיש שלוה וביטחון שהכול יסתדר לטובה מפני שהבורא שלי אוהב אותי ודואג לי.

רפואה שלימה

הרבה יהודים מתמודדים עם ניסיונות של רפואה. "נרפא ונרפא" (שמות כא, יט) מכאן שניתנה רשות לרופאים לרפא, אמנם נתן הבורא יתברך רשות לרופאים לרפאות, אבל לצערנו במקום לרפאות את היהודי הם מיישמים אותו, ובזה הם סוטים מתפקידם שמסתכם בלרפא בלבד, אולם, יהודי שיוצא מן הרופא שזה עתה בישר לו בשורות רעות, יתחזק מיד בידיעה שיש בורא לעולם שידיעה זו כוללת בתוכו תקווה שבידו של הבורא הרופא של כל יצורי החיים. כמו שאנו מסיימים את ברכת רפאינו בתפילת שמונה עשרה "רופא חולי עמו ישראל" ולפעמים אני מכוון בזה בתפילת "רופא חולי עמו ישראל" לא משנה איזה חולי וגם אין זה משנה הסטטיסטיקה לגבי החולי המסוים את כולם הבורא יתברך יכול לרפאות.

פרנסה בשפע

ניסיון הפרנסה הוא ניסיון קשה. בברכת המזון אנו אומרים "האל הזן אותנו ואת העולם כולו בטובו", בברכה זו טמונה התשובה לכל שאלות הפרנסה של יהודי במשך ימי חייו, "פותח את ידיו ומשביע לכל חי רצון", גם יהודי שחייב סכומי עתק, ולא רואה את האור בקצה המנהרה, צריך לדעת שאצל הבורא יתברך, אין הבדל בין חמישה שקלים לבין חמישה מיליון שקל, וברצונו נותן גם לאדם שאין לו מושג בעסקים או במקצוע, ואף ליהודי שלא עושה שום פעולת השתדלות, אם השם יתברך ירצה, ייתן לו שפע עד בלי די.

ובוודאי שאדם שמתקשה בפרנסתו החודשית צריך לדעת, שיש בורא לעולם שמפרנס את כל העולם כבר למעלה מחמשת אלפים שנה, ואצלו בלבד נמצא הפיתרון האמיתי לקשיי הפרנסה. נכון הדבר שלפעמים נראה שבדרך הטבע אין פתרון לקושי הגדול, ולכן צריך לזכור תמיד, התורה מעידה שהבורא יתברך האכיל אומה שלמה, כשרק הגברים מונים כשש מאות אלף אנשים במדבר השמים, את המן שהיה האוכל הטעים ביותר בעולם, ועל זה אומר הכתוב:

(דברים ח, ג) "ויאכילך את המן אשר לא ידעת למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם, כי על מוצא פי השם יחיה האדם" פרוש: אין כסף בעולם, אין אוכל בעולם, יש רק בורא עולם.

מתוך הספר "יגל ליבי בישועתך". שבת שלום

זמני כניסה ויציאת השבת

הזמנים לפי לוח "אור החיים"

ת"א	י-ם	חופה	ב"ש
16:58	17:02	16:58	17:01
17:50	17:53	17:50	17:53
18:25	18:29	18:25	18:29

בירושלים: ללוחות 40 דקות 16:42

לעילוי נשמת
יהודית בת בדור שושנה

לרפואת
נתן יעקב בן ליזה

זיווג הגון
מיטל בת עליזה

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת\ לברכה\ רפואה\ הצלחה בטל: 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 12,000 עותקים

הנהגות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל

טרם יתמנה מרן לכהונת דיין בפתח תקווה, הלך אל הגאון פאר הדור החזון איש זצ"ל והגיש לו את סיפרו "יביע אומר" וקבל ממנו גם כן כמה חלקים מהכרכים שיצאו אז לאור מספרי החזון איש, באותה הזדמנות נועץ עמו האם ללכת לרבנות, והשיב לו כי אם יש לו פרנסה אחרת ימנע עצמו מללכת לרבנות אך אם אין לו פרנסה אחרת מותר לו שיקבל על עצמו עול הרבנות, בהמשך דיברו בכמה שאלות הלכתיות והחזון איש התפעל מאוד מהפוסקים הקדמונים שמרן ציטט בפניו ספרים מלפני מאות שנים שלא היו לחזון איש, במשך שעה ארוכה שוחחו השנים בדברי תורה והלכה, בעקבות דבריו של החזון איש סרב מרן לבקשת הרב ראובן כץ לכהן כדיין בבית דינו, הרב כץ לא ויתר ופנה לרבו ראש הישיבה מורה"ר עזרא עטיה שאכן קרא אליו את מרן ושאלו למה הוא מסרב לקבל את תפקיד הדיינות, מרן השיב לראש הישיבה כי כך אמר החזון איש מאחר שיש לו מקור פרנסה במה שהוא מלמד גמרא בתלמוד תורה של חסידות סאטמר במשך שעותיים כל יום ומזה הוא מתפרנס ממילא אין צורך שיקבל עליו את הדיינות, או אז אמר לו ראש הישיבה ואני אומר שתלך לרבנות גם אם יש לך פרנסה אחרת כי הגאון החזון איש אינו מכיר אותך ואינו יודע כמה תוכל להציל ברבנות ובבתי הדין הרבני ובפרט כאשר עושים גיטין וחליצות לספרדים ופעמים רבות הגיטין פסולים מחמת שכותבים את השם באופן הלא נכון אליבא דהספרדים, ואילו החזון איש היה יודע כמה תוכל להציל לא היה תולה הדבר בפרנסה, ראש הישיבה הפציר במרן להיכנס לרבנות ולעולם הדיינות ואכן מרן שמע לקול ראש הישיבה והתמנה לדיין בפתח תקווה לצד הרבנים הגאונים שניהנו שם באותה תקופה. **שבת שלום**

שאלות ותשובות

ממורנו הרה"ג יגאל כהן שליט"א

שאלה: האם מותר להשתמש במגבוני לחות בשבת?

תשובה: בשו"ע ס' שכ' סע' יז' כתב, שאסור לנגב בספוג בשבת שמא יבוא לידי סחיטה, ולכן אסור להשתמש במגבוני לחות בשבת, מפני שיבוא לידי סחיטת הנוזל מהמגבון. ואין הבדל בין מגבוני בד למגבוני נייר, ששניהם נחשבים כגידולי קרקע (כך הם רוב המגבונים הנמכרים בארץ), ומה שכתב מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל בחזון עובדיה להתיר, זה דוקא בתינוק שנחשב כחולה שאין בו סכנה, ובנחת. שאז אינו ודאי שיבוא לידי סחיטה, וגם שם הוא לא חילק בין מגבון נייר לבד. ועיינו הראות שקשה מאוד לאישה שמנקה את התינוק כשהוא מלוכלך לנגב בנחת.

ולכן- עיצה טובה לאישה, שתרכיב את התינוק קודם הניגוב במים במקום הלכלוך, ואז שאין לה צורך בנוזל שבמגבון, ולכן יש להקל בדבר.

שאלה: האם מותר לערות מים חמים מכלי ראשון על גבי קפה שחור בשבת?

תשובה: דעת רבינו אליעזר ממיץ, שיש בישול אחר אפיה, ולעומתו דעת הראביה שאין בישול אחר אפיה, ובשו"ע פסק כדעת הראביה, שאין בישול אחר אפיה. ואילו הרמ"א החמיר כדעת הרא"מ, ולכן לספרדי מותר לערות מכלי ראשון ישירות על גבי הקפה שחור, מה גם שזה רק בעירוי מכלי ראשון, שלדעת הרשב"ם נחשב ככלי שני שאינו מבשל, ולאחינו האשכנזים יש להחמיר ולהעלות מכלי ישיש.

שאלה: האם מותר להשתמש בשבת במסנני המים המותקנים בבתיים בשבת?

תשובה: בשו"ע ס' שית' סע' ט' כתב, שמותר לערות מים על גבי השמרים המונחים במשמרת על מנת שיזוב מהם היין בשבת, ובפרוש הרשב"א לגמרא מסביר מדוע מותר, מפני שאינו עושה מעשה בפסולת עצמה, אלא רק במים ששופך מלמעלה, ולכן הדבר מותר, וכך גם במסנני המים שפותח את המים והם הולכים אל המסננים ודוחפים את המים המלוכלכים אל תוך המסננים ויוצאים בברז נקיים וטובים, והרי זה דומה ממש למים שנכנסים אל תוך השמרים שמעורב בהם יין, ועל ידי המסננת מפרידים המים את היין ומוציאים אותו נקי, והוא הדין אצלנו, שמותר להשתמש במסננים בשבת, ועוד שהברז הוא רק בדרך של הסרת מונע שיש מחשיבים את זה כגרמא, ועוד שהמים עוברים כמה זוויות עד שמגיעים למסננת, וזה בודאי נחשב כגרמא ומותר.

אקטואליה בפרשה

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

התחשבות בזולת

הרה"ג זילברשטיין שליט"א סיפר את המעשה הבא.

זוג שנולד להם בן. וסיכמו בניהם לקרוא לילד "יהונתן" ע"ש אבי האשה שנפטר. רק דא עקא שיום לפני הברית נפטר ילד בבנין בשם "יהונתן" ב"מ. מיד התעורר חשש בלב ההורים אם כדי לקרוא בם הזה ואולי "סימנא מילתא" שהדבר חלילה יסכן את בנם וירע את מזלו?

מצד שני כוונתם בסה"כ לקרוא ע"ש אבי האשה ואין לזה שום קשר לילד הנפטר. כך שאולי אין סיכון בדבר.

עלו ההורים הנבוכים לביתו של הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך זצ"ל ושטחו את שאלתם. הגרש"ז אוירבך שמע את השאלה ופסק באופן חד משמעי שלא לקרוא לילד בשם יהונתן!!!!

האבן נגולה מעל ליבם של ההורים, שבלאו הכי כבר הספיקו להילחץ מהשם, וכל שאלתם נבעה מפני המנהג לכבד ולקרוא ע"ש ההורים שנפטרו. כעת שהורה להם הגרש"ז שלא לקרוא "יהונתן", נרגעו.

כאשר יצאו ההורים שאל אחד הנוכחים את הרב – וכי כבודו חושש למזל רע לתינוק אם יקרא בשם זה?

"לא ולא" – השיב הרב – "הסיבה לכך לא קשורה לא להורים, וגם לא לתינוק הנולד". הסיבה שהורתי להם לא לקרוא בשם זה קשורה בכלל ל – שכנה!!!! אותה שכנה בבנין שאיבדה את בנה. בכול פעם שתשמע את האמא של התינוק קוראת לו בשם "יהונתן" הדבר יזכיר לה את בנה שנפטר, ויעורר בכל פעם את הפצע מחדש. ריחמתי על השכנה המסכנה שבנוסף להתמודדות עם השכול, תתקשה להתרפאות ממנו בגלל השם של התינוק.

לאשת חיל

אל דאגה

כל אחת מכירה את ההרגשה שהבן משתולל בבית ספר, שהבת לא מקשיבה בשיעורים או שהתינוק עם חום ורוצים שניקח אותו מהגן. כל אחת גם מכירה את ההרגשה שהבעל לא כל כך עושה את מה שאני מתכוונת, שהחברה לעבודה ממש מפריעה לי ושללא הצלחתי במבחן קבלה למקום שמאוד רציתי. או כל יום שגרתי שיש המון מה לעשות בבית, בעבודה, בדרכים ובכל תחום שתוכלו לדמיין...

מוטלת עלינו חובת ההשתדלות. צריך ללכת לעבודה בכדי להרוויח כסף, צריך ללכת לרופא כדי לקבל תרופה שתפתור בעיה, ללכת לשדכן בכדי לחפש חתן. צריך להשתדל ולעשות פעולות שגורמות לנו להרגיש שאנו פועלות עבור המטרה. כן צריך לפעול, לא לשבת בחיבוק ידיים ולחכות שגייג אלינו – כי רובנו לא בדרגת מאמינים גמורים שישם ישרל לנו את המתנה עד פתח הבית. ההשתדלות הינה בהתאם לרמת הבטחון, ככל שהבטחון בהשם עולה כך ההשתדלות פוחתת. אבל בכל מצב החשוב מכל הוא – לא לדאוג!

כן לעשות את הפעולות פיזית אבל בפנים, בתוך הלב לא להיות בלחץ. לא לדאוג. להבין שכל הפתרונות אצל בורא העולם. כל התשובות, כל החתנים והכלות, הבריאות בידו, כל הכסף אצלו. כל רגע מנוהל בדיוק ובדקדוק והוא מנתב לכל אחד את הטוב ביותר עבורו. אין שום תועלת מדאגת יתר, הקדוש ברוך הוא אחראי לתוצאות. השם מחליט האם לרפא את הילד ומתי, באיזה שלב כל אחת תתחתן ועם מי, כמה כסף תלת לנו במשכורת בסוף חודש והאם תהיה בו ברכה. הכל כתוב מראש. צריך להבין ולהרגיש בטוחים כי יש מי שדואג לנו. אבא מטפל בכל צרכינו, אם רק נשליך עליו את כל הדאגות.

לא הכל בידיים שלנו, בעצם הכל לא בידיים שלנו – וככל שנבין זאת מהר יותר החיים שלנו יראו אחרת. נוריד את מפלס הלחץ ונעלה את מפלס האמונה. מדאגה מגיע אך ורק עצבים, לחץ, הרגשה לא נעימה, קושי בתפקוד היומיומי. אם ילד מאחר בהתפתחות – כן צריך ללכת לרופאים, להתייעצות ולטיפולים במידת הצורך אך בלב לא להרגיש דאגה, כמה שניתן להיות רגועים. להבין שאבא שבשמיים דואג לילד הזה, מבין אותו ומגדל אותו בצורה הטובה ביותר. הפאניקה לא מולידה דברים חיוביים, האמא לא רגועה הילד מרגיש את הלחץ וחוסר השלווה ויכול לפרש שבגלל אבא לחוצה וזוהי עוד התמודדות עבורו. להשתדל לשחרר בהרגשה, לשחרר במוח, להבין שיש מישהו אחר שמנהל והוא עושה זאת בצורה הטובה ביותר.

זוהי שלוות הנפש באדם הבוטח בבורא. האמונה מעניקה את השלווה הכי בטוחה שיש.

שלוות נפש הינה מצרך יקר ונדיר בימינו. היום רוב האוכלוסיה לחוצה, עצבנית ומתלוננת. בכבישים ישנם עצבים, בתורים בסופר דוחפים, בכל מקום אין זמן ואין כח. הכל מגיע מהחשיבה שאני עושה! שכל אחד מייחס לעצמו את העשייה ואז מתאכזב שלא הולך לו כמו שציפה. אך ברגע שנבין שלא עלינו המלאכה לגמור, שאין לנו נגיעה בתוצאה אלא רק במאמץ. ברוח הטוב. אישה שיש לה הרבה אמביציות לעשות ומרגישה שאם לא תעשה ותדאג דברים לא יזוזו בלעדיה, תעשה את ההשתדלות המוטלת עליה בהתאם להרגשתה האישית אך מעבר לכך תנתב את כוחותיה לבקשה תמימה מבורא העולם שיעשה הכל, כפי ראות עיניו הטובות. שיפקח לנו את העיניים לראות את הטוב במציאות שלנו הרגע ויאיר את ליבנו להבין מה מוטל עלינו לעשות ואיפה מוטל עלינו לשחרר... שבת שלום!

פנינים מהפרשה

וְרָצָה אֶדְנִי אֶת אֲנִי בַּמִּצֵּעַ: (כא-ו)

"אוזן זו ששמעה על הר סיני לא תגנוב וזה הלך וגנב - תרצ"ה" (רש"י)

בעצם מה אשמה האוזן, אם האדם לא ציית אחר כך למה שהיא שמעה? ברם, אמר בעל החידושי הרי"ם ז"ל - מסתבר, כי באם שלא לציית למה ששומעים, הרי מוטב יותר לא לשמוע מלכתחילה... בעד שמיעה כזו על מנת שלא לציית ראוי לרצוה את האוזן... אם שמעה האוזן דברי תורה ובכל זאת לא קלט האדם את הנשמע, הרי מן ההכרח שאוזן זו ספגה הרבה ליצנות וניבול פה, אשר "טיפה אחת של ליצנות דוחה הרבה דברי תורה". לפיכך יש לרצוה את האליה שבאוזן, שהרי זו נבראה במיוחד לשמש תריס בפני ליצנות וניבול פה, ("שם ישמע אדם דבר שאינו הגון יכוף האליה לתוכה"), וכיון שבאוזן זו לא נוצלה האליה לתפקידה, יש לרצוה אותה...

וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך (כג. יב)

מה משמעותו של הביטוי "למען ינוח"? שאתה עצמך תשבות באופן כזה, שבכוח השבת שלך תשפיע על סביבתך, שגם בהמתך תנוח מעצמה, כפי שמספרת הגמרא על שורו של ר' יוחנן בן תורתא, שסירב לעבוד בשבת גם אצל הגוי. (האדמו"ר רא"מ מגור זצ"ל)

ותג האקס בצאת השנה (כג טז)

מה טעם אין החג נקרא כאן "חג הסוכות", כמו במקומות אחרים בתורה?

ברם, הרי נשאלת קושיא, מדוע נחוג חג הסוכות בחמישה עשר בתשרי ולא בניסן, מיד עם צאת ישראל למדבר? ומשיב על כך הגאון מוילנא ז"ל, משום שבתחילה לא היה צורך בזיכרון מיוחד לענני הכבוד, שהגנו על ישראל במדבר, כשם שאין עושים כל זכר לאכילת המן ולבאר. אך מכיוון שלאחר חטא העגל ניטלו ענני הכבוד ונשארו ישראל מגולים (כי פרוה הוא...) ורק אחרי יום כיפורים, כאשר מחל השם יתברך את חטאם, הוחזרו ענני הכבוד - לפיכך נחוג חג הסוכות בתשרי אחרי יום הכיפורים, לרגל החזרת העננים..., יוצא אפוא, שכאן בפרשת משפטים, שהיא לפני מעשה העגל, עדיין לא היתה מצות ישיבה בסוכה, לזכר החזרת ענני הכבוד, ולכן נקרא כאן החג רק "חג האסיף". (משך חכמה)

סיפור לשבת

בגזע המוח ונמצא במצב של תרדמת ומסתבר שעד יום מותו ישאר כך, ולבקש ממשפחתו שיתרמו זוג קרניות ממנו לטובת בתיה.

אפשרות שנייה ללכת לבלינסון למחלקה סופית אנשים שהרופאים נתנו להם שבועיים לחיות, ולנסות לשכנע את המשפחה שייסכימו לחתום על תרומה של זוג קרניות לטובת אשה צעירה אומללה שתוכל לחזור לחיים תקינים ולגדל את ילדיה בלי שום מוגבלות. מיותר לציין כי שני האפשרויות, אחת יותר קשה מהשנייה! "ולכן" קבע הרופא "חזירו לבתכם ואם אמצא תורם אהיה עמכם בקשר!!".

לאחר ארבעה חודשים נמצא תורם לבתיה! הרופא הגיע והחל לניתוח ליום ראשון. באשר בתיה התפללה והגיעה לברכת "פוקח עיוורים" עיניה הוזילו דמעות כמים, בתיה בכתה לפני הקב"ה שהוא הרופא האמיתי שיעזור לה שהניתוח יעבור בשלום והעיקר שיצליח!

יום ראשון הגיע! בתיה מלוות על ידי מיכאל לחדר הניתוח ורגע לפני שבתיה נכנסת לחדר הניתוח, מיכאל קורא לה לצד ואומר לה בהתרגשות רבה כך: "בתיה, את כרגע הולכת להיכנס לניתוח בן עשר שעות ובעשה"ת תצאי כשאת רואה, אני רוצה לומר לך משהו שהסתרתי ממך עד היום!

אני לא רוצה שתהיי מופתעת בלי הכנה נפשית מראש. לאחר שלגם מכוס מים שהיה לידו, אמר לה "עד היום הסתרתי ממך אבל דעי לך שגם אני עיוור מלידה!!

בשמחה מהולה בעצב ורגש מלווה בפחד בתיה נכנסה לחדר ניתוח!

לאחר עשר שעות בתיה חוזרת מחדר התאוששות עם ערימות של תחבושות על העיניים. במקום חיכו לה אבא אמא ומיכאל, הרופא הגיע והחל להוריד תחבושת אחר תחבושת לאחר מספר תחבושות בתיה זועקת אני מרגישה שניכנס לך קין אור בעיניים!! ולאחר הורדת תחבושת נוספת היא אומרת שהאור מסנוור,

וכשהרופא הוריד את התחבושות האחרונות, לראשונה היא רואה בעיניה את אבא שלה!!! את אמא!!! ואת בעלה מיכאל!!! עין לא נשארה שם יבשה...

לאחר מספר ימים הגיעו הילדים לבית החולים לבקר את אמם ובתיה לראשונה

הגיע לידיו סיפור מדהים ומאלף עם לקח רב בסופו ומעשה שהיה כך היה: זוג נישאו בשעה טובה ומוצלחת ולאחר שנה נולדה להם בת ויקרא שמה בישראל - בתיה.

לאחר מספר חודשים מהלידה עשו ההורים לילדתם, בדיקת ראייה ידנית... לקחו מפית והעבירו אותה מול עיניה לראות אם היא עוקבת, אך לאזכבתם עיניה לא זזו לשום כיוון! ההורים לא נלחצו מדי, משום שאמרו לעצמם כנראה שההתפתחות שלה איטית, לאחר שבוע בדקו שוב, ושוב לאחר שבוע נוסף ואין תזוזה... פנו לבדיקת רופא ולאחר שלושה ימים הגיעו התוצאות. "לצערי" פתח הרופא ואמר

"הילדה שלכם סובלת מנכות קשה, בתכם עיוורת! עיוורת מלידה!!".

הבשורה הכתה אותם כרעם ביום בהיר, לגדל ילדה עיוורת לא קל...

אט, אט, התרגלו לחיות עם המציאות, גידלו אותה במסירות, השקיעו בה המון! ובתיה גדלה כילדה חכמה ומוכשרת יפת תואר ובעלת מידות טובות.

כאשר הגיעה לפרק "בתולה נשאת", הוריה לא חסכו כל מאמץ לתת לה את האפשרות להקים בית נאמן בישראל ולאחר חיפוש רבים בארץ ובעולם נמצא בחור בשם מיכאל שהסכים להיפגש עמה למרות היותה עיוורת!

חתונה מפוארת נערכה לזוג הטרי ברוב פאר והדר ולאחר מכן בנו את ביתן למרות המוגבלות ואף זכו לשלושה ילדים שנולדו בזה אחר זה.

יום אחד שמעו הזוג כי יש פרופסור שמצליח לרפא עיוורים מלידה, ואכן מיכאל קבע תור לבתיה לאותו פרופסור.

כאשר הגיע היום המיוחל נכנסו הזוג בצעדים מדודים ובלב הולם בפראות ולאחר בדיקה שנערכה כשעה אמר להם הפרופסור יש לי בשורה אחת טובה ואחת קשה

בשבילכם, הבשורה הטובה שאפשר להחזיר לבתיה את מאור העיניים! ואחת קשה שכדי לרפאות את עיניה צריך להשיג תרומה של זוג קרניות של אדם חי!!

להשיג תרומה של זוג קרניות של אדם חי זה לא מציאותי! מי יסכים לתרום את העיניים שלו כדי שהשני יראה! להוציא עין אחת כדי שלשני יוציאו שניים יותר קל למצוא תורם כזה...מה שכן אפשר זה ללכת לבית לוונשטיין ולחפש אדם שנפגע

המטר שלך לנצח נצחים

230 אנשים מאושרים כבר זכו ורכשו מטר בקרקע עולם לנצח נצחים, קרקע עליה יוקם בית המדרש הגדול בבני ברק.

על שמו ולזכרו הטהור של אבינו רוענו אור עולם
מרן רבינו עובדיה יוסף זי"א

אילו זכויות יהיו במטר שלך?

- 1,500 איש בשבוע משתתפים בשיעורי תורה
- 84 אברכים עמלים בכולל רבנות ודיינות
- 24 שעות לימוד תורה בבית המדרש
- חלוקת מזון ליתומים ואלמנות
- הפצת תורתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זי"א

המטר שלך לנצח נצחים מחכה לך. לא כולם יזכו, נשארו עוד כמה מאות מטרים בודדים.

אולי אתה תהיה הזוכה המאושר?

כולל דיינות | שיעורי תורה
בימ"ד לתורה ותפילה
מרכז רוחני לקירוב בדרכו של מרן
חלוקת אוכל לעניים, יתומים ואלמנות

הנצח את יקירך
וקנה קניין נצח
במרכז הגדול המפיץ את
אור תורתו של מרן זי"א

רחוב עוזיאל 41 בני ברק טלפון 03-8000770

המשך סיפור לשבת

רואה את יעקב הבן הבכור ואת רחלי הקטנה וחימק'ה התינוק, והפעם, הבית חולים רעד מהתרגשות... עברו יומיים ובתיה שוחררה לביתה, ואם עד היום היא חשבה שמיכאל מסתדר לבד הפעם היא רואה שהוא זקוק לתמיכה וסעד, בתיה כל יום לוקחת אותו לבית הכנסת לתפילת שחרית ממתינה שעה ומחזירה אותו הביתה כך במנחה וערבית ולשיעור בדף היומי בקיצור בתיה קשורה למיכאל בשלשלאות של ברזל... מצד שני בתיה התחילה 'לפתוח עיניים' ורצתה לראות גם מה שלא צריך לראות... לאחר כמה חודשים של התלבטות עם עצמה היא החליטה ש-די! היא רוצה להפרד ממיכאל... לדבר איתו על הפרידה כשהיא עומדת מולו, היא לא הייתה מסוגלת. בתיה יצאה מבהית וצלצלה לנייד של מיכאל. שלום מיכאל - שלום בתיה - מיכאל תראה, אתה יודע עד לפני כמה חודשים לא הייתי רואה ועכשיו...

כן ברוך ה' - ה' זיכה אותנו ופקח את עינייך. מיכאל, אתה צריך להבין אותי אבל א...א... מיכאל היה חכם והוא הבין את הרמז והגמגומים והוא אמר לה כך: בתיה! אני מבין שאת רוצה שאני יעזוב, רצונו של אדם זהו כבודו, חבל שזה כך השתדלנו לעבור את החיים על מי מנוחות כמה שרק היה אפשר...

אבל אם את רוצה שאני ילך אז אני הולך - כל טוב! כאשר בתיה חזרה הביתה, מיכאל כבר לא היה! מיכאל השאיר לה מכתב ובמכתב היה כתוב: לבתיה!! מכתב זה נכתב בתמצית דם ליבי בלב שבור וכואב!! ביקשת שאני יעזוב, עזובתי! אני מבין אותך, קשה לך להתנהל עם בעל עיוור זה מאוד מגביל ומדכא. תרשי לי לבקש ממך בקשה אחת לפני הפרידה "תשמרי על העיניים שלך טוב, כי לפני שהם היו אצלך הם היו אצלי! אני תרמתי לך אותם... על החתום מיכאל. זהו הסיפור הכי עצוב ששמעתי בחיי.

רק מה! הסיפור הזה מעולם לא היה ולא נברא אלא משל היה...

מיכאל זה משל להקב"ה - מי - כא-ל.

בתיה זה עם ישראל בתו של הקב"ה בת-יה, הקב"ה כביכול נשוי לעם ישראל "וארסתין לי לעולם" הקב"ה נותן לנו איברים כדי שנעבוד אותו בהם עינים לראות אוזניים לשמוע לב לדעת... והאדם משתמש עם אבריו נגד רצונו יתברך והקב"ה ממשיך להיות איתו, לתת לו בריאות, פרנסה וכל טוב שקיים בעולם עד ש-האדם מתגאה! כאשר האדם מתגאה אומר הקב"ה אין אני והוא יכולים לדור בכפיפה אחת. ואז כביכול הקב"ה עוזב את האדם עם מכתב פרידה, - "אתה רוצה שאני יעזוב אני עוזב! אבל תדע לך שהעיניים שלך הם שלי! הכבד שלך הוא שלי! כל האיברים שלך הם שלי! שמור עליהם... [להתעדן באהבתך]

בשבח והלל להשם יתברך שמחים אנו להודיע כי יצא לאור הספר

"יגל ליבי בישועתך"

בנושאים אמונה וביטחון, שמחה בעבודת השם, שלוה, סבלנות, וקנאה.

ניתן להשיג את הספר בטל: 03-8000770